

som derfor ikke skal være skattepligtigt. Deraf vil resultere, at Øl ikke behøver at blive dyrere for Fattigfolk ved denne Stat. Jeg veed meget vel, at der er mange Lande, hvor man slet ikke tager dette Hensyn; men det forekommer mig, at denne Søndring er en Ryside ved Forslaget. Imidlertid er denne Skat jo her tillands noget Nøt, og det følger af sig selv, at det er betydelig lettere at udvide en ældre bestaaende Skat, som man er vant til, end at indføre en ny Skat, som Befolkningen ikke er vant til, og hvorom man ikke har lokal Erfaring. Det skulde saaledes ingenlunde undre mig, om denne nye Lov fik endel Banfælgigheder at kæmpe med, og i Særdeleshed om der gjorde sig meget forskellige Meninger gjældende om den. Men jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at det vilde være heldigt, naar vi skulde have Kompensationer, saa at faae en Ølstat. Jeg er ikke Ølbrygger, og jeg tiltror mig ikke at være i Besiddelse af saamegen statsøkonomisk Dygtighed, at jeg med apodiktisk Sikkerhed vil kunne sige, at denne Beskatningsmaade er den ene rigtige. Jeg tør ikke sige, om det skulde være det ene Nettes at beskatte Malten, Urten, Kjedelrummet eller det færdige Produkt eller bruge en anden Fremgangsmaade. Imidlertid, at beskatte Urten tror jeg nok er Noget, som vil faae en hel Del Stemning for sig. Hvad den nu foreslaaede Beskatning af Malten angaar, har det i mine Dine forsaavidt den Fordel, at det forekommer mig, at man derved letter den aldeles nødvendige Kontrol; det forekommer mig, at denne maa blive lettere ad denne Veie end ad flere af de andre Veie. Men det er mig fuldt bevisst, at netop den samme Søndring, der, som sagt, for mig er et Lyspunkt, tillige indbefatter en ibetmindste temporært meget stor Svaghed ved Lovforslaget, og det er dette Punkt, jeg vil tillade mig med nogle faa Ord at berøre. Jeg formaar nemlig ikke at se rettere, end at der er temmelig mange, for ikke at sige et stort Antal af disse kombinerede Bryggerier, — jeg forstaar derved Bryggerier, der for Tiden tilvirke saavel det eventuelt skattepligtige Øl som Øl, der fremdeles skulde være skattefrit, lad mig for Nemheds Skyld kalde disse to Grupper: bairisk og hvidt Øl — som tilvirke disse Ølsorter paa det samme Bryggeri, just ikke egentlig paa samme Tid, da Tilvirkningen er forskjellig, men dog i det samme Bryggeri, saavidt Omstændighederne tillade det i samme Lokale og for en Del med de samme Apparater. Der har affet fra de enkelte meget store Bryggerier, ikke været nogenformhelt Grund til at stille det fra hinanden tidligere, da Tilvirkningen var fuldkommen skattefrit — om jeg end kan tænke mig, at man kunde have stilt det fra hinanden paa de Steder, hvor en overordenlig stor Omfætning har foraarsaget en stor Udvidelse af disse Anlæg,

notabene paa Steder, hvor den lokale Plads har tilladt en saadan Udvidelse — og jeg formaar ikke at se rettere, end at disse Ulemper, der saaledes kunne fremstaa, ere temmelig store, og at saadanne Bryggerier, dersom disse Ulemper ikke paa en lemsældig Maade kunne formindskes eller fjernes, egentlig komme til at betale Skat af den Malt, de bruge til Hvidøl. Senere hen i Tiden, naar først en Søndring har fundet Sted, er Sagen klar, men temporært kan der fremkomme meget store Banfælgigheder. Jeg formaar ikke at se rettere, end at disse Ulemper kunne være store, meget store, selv i de større Byers Bryggerier, som dog hovedsagelig drive deres Virksomhed efter en større Maalestok, men de kunne ofte være endnu mere trykkende for de smaa Byers Bryggerier, der jo som oftest virke under mere indsnævrede Forhold. Naar jeg her overhovedet taler om disse kombinerede Bryggerier i Byerne, er det, fordi jeg antager, at de fleste af disse Bryggerier findes i Byerne; der kan vel ogsaa være nogle af dem paa Landet, og i saa Tilfælde gjælder det Samme med Hensyn til dem, at der maa tages Hensyn til dem ved denne Dørgang, men jeg maa antage, at de fleste findes i Byerne. Det forekommer mig — jeg tager mulig feil — at Byernes Stilling i den senere Tid ikke altid er saa overordentlig misundelsesværdig. Egentlig lige siden Næringsloven, siden 1857 — forekommer det mig — har der været en vis Tendents til at indsnævre Byerne, og det kunde derfor efter min Mening være meget rimeligt, der kunde være overordentlig stor Anledning til ved denne Leilighed at tage alle de Hensyn til de kombinerede Bryggerier i Byerne, som det paa nogen Maade kunde lade sig gjøre. Det kan være, at Tilvirkningen af de forskjellige Ølsorter dog, for en stor Del stier til, en forskjellig Tid, og den Omstændighed forekommer mig allerede at indeholde et vigtigt Moment i saa Henseende. Er man først enig om at ville lette Dørgangen saa meget som muligt, kunde man vel ogsaa finde andre Maader, hvorpaa den nødvendige Kontrol i Dørgangstiden nogenlunde kunde lempes efter de hidtidige Forhold, og til Syvende og sidst har man jo endnu den Udvei at give en længere Dørgangstid for slige Bryggerier; jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at minde om den lange Tidssfrist, der i Loven af 14de April 1852 indrømmedes i Anledning af Møllevangens Ophævelse. Det er dette Punkt, jeg vilde tillade mig at berøre. De andre Punkter skal jeg for mit Vedkommende lade ligge, uagtet jeg maa antage, at flere ville røre derved, efter hvad jeg har hørt, men jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger; idet det forekommer mig, at det af mig fremhævede Punkt nok kunde være værd at gjøre for, hvad der staar i det høie Things Magt.